

Izhaja

vsak četrtek z datumom
prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankujejo in pošiljajo uredništvu lista „Mir“ v Celovec, Pavličeva ulica št. 7.

Osební pogovor od 11. do 12. ure
predpoldne in od 3. do 4. ure
popoldne.

Rokopisi naj se samo po eni
strani lista napišejo, druga
stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

Dopisom je treba za odgovor
priložiti poštno znamko.

MIR

Glasilo koroških Slovencev.

Velja

za celo leto 4 krone.

Denar naj se pošilja točno
pod napisom:

Upravništvo lista „Mir“
v Celovec,

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje
vnaprej.

Za inserate se plačuje po 20 h
od garmond-vrste vsakokrat.

Leto XXXV.

Celovec, 3. marca 1916.

Št. 9.

Srditi boji za Verdun.

Nemci zavzeli utrdbo Douaumont. — Naši zavzeli Drač.

S svojimi napadi na severnem delu francoskega bojišča so Nemci, kakor pišejo francoski listi, motili Francoze, ki so tam pričakovali glavni nemški napad. Nemci so se pa vrgli z vso silo proti trdnjavi Verdun, ki pomeni ključ francoske črte. Francosko poročilo pravi, da so Nemci poslali v boj za Verdun sedem različnih armadnih zborov in povdarja, da so sunki nemške pehote silni in ljuti. Že nemško uradno poročilo z dne 23. svečana naznanja, da so Nemci vzhodno od reke Maas napadli sovražne postojanke in jih predrli do 3 kilometre globoko in dobrih 10 kilometrov na široko. Poleg krvavih izgub je izgubil sovražnik več kakor 3000 mož na ujetnikih in veliko nepreglednega materiala.

Poročilo z dne 26. svečana pa naznanja: „Vzhodno od Maase smo dosegli v navzočnosti Nj. Veličanstva cesarja in kralja na fronti pomembne uspehe. Hrabre čete so si izvajale posest višine južnozahodno od Louvenmonta, vas Louvenmont in skupino utrdb vzhodno od tam. S staro svojo silo so prodrli naprej brandenburški polki do vasi in oklopne utrdbe Douaumont, ki so jo z naskokom zavzeli. V ravnini Voevre je zlomljen sovražni odpor na celi fronti tja v okolico Marche-Ville, južno od nacionalne ceste Metz—Pariz. Naše čete sledé umikajočemu se sovražniku tik za petami.“ Poročilo od 27. svečana pravi, da je do tedaj neranjenih francoskih ujetnikov skoro 15.000. Na višinah na desni strani reke Maas so poizkušali Francozi v petkrat ponovljenih napadih z novo pripravljenimi četami dobiti nazaj oklopno utrdbo Douaumont. Bili so krvavo odbiti. Francosko uradno poročilo z dne 26. svečana pravi o teh bojih: „Ljut boj se vrši za fort Douaumont, ki je eksponiran (zunanj) del starih utrdb Verduna. Zjutraj je sovražnik to postojanko po več brezuspešnih poizkusih vzel.“ Francosko uradno poročilo z dne 27. svečana pa pravi: „Severno od Verduna se po silnih bojih včerajšnjega dne tekom dneva poroča neko popuščanje v naporih sovražnika, razen med višino Douaumont in planoto severno od vasi Vaux, kjer je bil odbit močan napad, podvzet proti postojanki. Vzhodno in zahodno od postojanke Douaumont, katere pobočja so pokrita z nemškimi mrličji, oklepajo naše čete ozko dele sovražnika, ki se je mogel tam oprijeti in se drži s težavo.“

Nemška armada pri Verdunu napreduje. Uradno poročilo z dne 28. svečana pravi: V verdunskem okolišču so se zopet izčrpale nanovo pripeljane sovražne množice v brezuspešnih napadalnih poizkusih proti našim postojankam v utrdbi Douaumont in pri njej ter na Hardaumont. Mi smo očistili sovražnika polotok v Maasi pri Camp Neuville. Pomaknili smo naše črte naprej v smeri na Vachiranville in Bras. Ob Voevri smo na več krajih dospeli z vzhoda do podnožja Côtes Lorraines.

Vojni poročevalci soglašajo v mnenju, da je pripisovati veliki uspeh Nemcev pri Verdunu pred vsem težkim topovom. Velika francoska oklopna utrdba Douaumont je bila zavzeta, ker je bil njen padec pripravljen od štirih mojstrskih strelcev iz težkih topov. Na Francoskem splošno mislijo, da nemška ofenziva proti Verdunu še ni dosegla svojega viška. „Temps“ piše: „Spomnimo se, da Nemci ne oblegajo, marveč da so se zapletli v bitko z eno naših armad. Posadka v Verdunu in v njenih utrdbah je samo opora.“ Polkovnik

Rousset piše v „Petit Parisien“: Bitka bo huda in dolga. „Secolo“ poroča iz Pariza: „Boj za Verdun pridobiva na razsežnosti. Bojna fronta znaša sedaj nad 40 kilometrov in neprestano ponavljajo Nemci svoje besne napade.“

O zavzetju utrdbe Douaumont poroča „Nouveliste“: „Kanonada, ki je za trenotek postala počasnejša, je v nekaj minutah postala nezasišeno besna. Do 8. ure zjutraj je deževalo izstrelkov vseh kalibrov. Silni 30·5 in 42 cm izstrelki so vse ovire uničili in vse obrambne naprave razbili v prah.“

Verdun je prvovrstna trdnjava z dvojnimi pasom utrdb. Premer tega pasu znaša okrog 50 kilometrov ter obsega 88 trdnjavskih naprav s 17 velikimi utrdbami, 21 samostojnimi utrdbami in 50 utrjenimi postojankami za baterije. Utrdbe leže nekako po eno miljo oddaljene druga od druge in je vsaka utrdba zase velike važnosti, ker so nad vse dobro oborožene in preskrbljene. Vsaka utrdba ima poleg naprav za vojaštvo še 30 do 40 težkih topov deloma v premakljivih oklopnih stolpih ter že v mirnih časih posadko 700 do 1000 mož.

Velik uspeh je dosegla naša armada v Albaniji z zavzetjem Drača. Prvič so se tu spoprijeli v Albaniji naši in Italijani, pa naši so Lahe daleč nadkrili. Dne 27. svečana zjutraj so naše čete zasedle Drač, glavno mesto Albanije. Že prejšnji dopoldan je eden naših oddelkov prodril pod ognjem topov italijanskih ladij čez severno ožino in je tekom dneva prišel do Portosa, 6 kilometrov severno od Drača. Čez južno ožino poslano četo je v začetku pri napadovanju ovirala artiljerija sovražnih ladij, vendar se je mnogim oddelkom posrečilo, da so prigazili, priplavali ali se na splavih pripeljali do večera na most vzhodno od Drača in vrgli nazaj tamošnje italijanske zadnje straže. Ko se je začelo daniti, je vdrl eden naših bataljonov v goreče mesto.

Naše čete so dobile v Draču plen: 23 topov, 10.000 pušk, mnogo artiljerijskega streliva, mnogo živil in 17 jadrnic in parnikov. Kakor vse kaže, so Italijani v največjem neredu in z veliko naglico zbežali na svoje vojne ladje. Laški listi trdijo, da Italijani niso nameravali Drača držati, ampak so z izkrcanjem čet v Draču hoteli rešiti le 150.000 mož srbske armade, kar da se jim je posrečilo. Valono pa, pišejo, da hočejo Italijani za vsako ceno držati.

Na italijanski fronti je 28. t. m. postalo artiljerijsko obstreljevanje goriškega predmostja in Dobrobojske planote zopet živahniješe.

Na drugih bojiščih se ni ničesar važnega zgodilo.

Položaj živinoreje na Koroškem.

Kakor smo izvedeli šele iz glasila deželne kulturenega sveta v številki z dne 1. svečana 1916, je c. kr. deželna vlada koroška potom občin odredila štetje goved, svinj in konj na Koroškem. Po celi deželi je bilo naštetih telet pod enim letom 56.041 (l. 1910. pa 41.562), torej 14.479 več kakor l. 1910. Bikov, starih nad enim letom 4673 (4303), torej 370 več kakor l. 1910. Telic se je naštel 38.869 (36.173), torej 2696 več kakor l. 1910. Krav se je naštel 82.354 (84.371), torej 2017 manj kakor l. 1910. Volov se je naštel 46.482 (55.974), torej 9492 manj kakor l. 1910.

Skupno število goved znaša 228.419 (222.383), torej za 6036 več kakor l. 1910., to je 2·71 %. Če se pomisli, da je koroška dežela samo za vojaštvo l. 1915. oddala več kakor 35.000 goved, moramo reči, da je na Koroškem, v tej za živinorejo izredno ugodni deželi, živinoreja zadnjih pet let precej napredovala. Kar je manj krav (2017), bo nadomeščeno po telicah nad enim letom, ki jih je 2696 več kakor l. 1910. Zelo velik je prirastek telet, dobra posledica znanega odloka o klanju telet. Da bi dobili v položaj naše živinoreje popoln pogled, bi se bilo moralo pri štetju ozirati tudi na delitev telet po spolu, starosti in uporabi volov itd., kakor je to storil deželni odbor kranjski pri zadnjem štetju. To bi bilo posebno važno, da bi vedeli, koliko je delavnih volov za obdelovanje polja.

Na Kranjskem so naštel, kakor smo že poročali, 246.993 goved, t. j. za okroglo 20.000 več kakor l. 1910, ko se je naštel na Kranjskem goved 226.977.

Svinj se je na Koroškem naštel 167.986 (l. 1910. 185.595), torej za 17.609 manj kakor pred petimi leti. In sicer se je naštel prasec pod tremi meseci 41.333 (38.380), torej 2953 več kakor l. 1910. Svinj, nad tri mesece starih, se je naštel 126.653 (147.215), torej za 20.562 manj kakor leta 1910. Število svinj je torej padlo za 9·4 %. Glavni vzrok temu bo pač pomanjkanje močnih krmil. Tudi tu je obžalovati, da se ni razlikovalo svinj za plemo od drugih in se ni štel mrjascev, kakor na Kranjskem, kjer imajo po novem štetju skoro trikrat manj mrjascev kot prej. Na Kranjskem so naštel 171.940 svinj, za 5360 manj ko leta 1910.

Konj je na Koroškem 21.393 (leta 1910. pa 30.020), torej 8627 manj kakor l. 1910., torej za 28·7 %. K sreči je število plemenih kobil padlo samo za 632. Število mladih konj je naraslo celo za 1034. Število plemenskih žrebcev znaša 92 in je padlo za 159. To občutno nazadovanje konjereje je razlagati le, ker je vojaščina po vojnodajatvenem zakonu vzela mnogo konj.

Ker vojske najbrže ne bo še tako hitro konec in bo vojaštvo potrebovalo še mnogo klavne živine, ki se je bo porabilo mnogo tudi za potrebe civilnega prebivalstva, morajo živinorejci po moči gledati na to, da kljub visokim cenam ne prodajajo plemenih krav, da živinoreja ne bo trpela preveč škode.

Pisma z bojišč.

Laška fronta, 25./1. 1916.

Dragi župnik! Ne vem, ali nič več ne prejmete od mene, da ni več nobenega odgovora. Naznamim, da smo zapustili vojni kraj in smo nazaj, da se osnažimo. Pa kar prehitro bode minulo tukaj. V nedeljo smo bili pri daritvi svete maše. Tedaj je moje srce bilo polno veselja in tolažbe. Dragi, še nikoli me ni tako potolažilo, ker že dobrih 5 mesecev nisem bil več navzoč pri spominu Kristusove daritve. Prehitro bodo minuli ti dnevi. S pristrčnim pozdravom

Friderik P.

8./2. 1916.

Dragi župnik! Iskrena hvala! Prejel sem karto in posebna hvala, da ste napisali toliko novic. Dragi župnik! Gotovo mislite tudi vi kakor jaz, kaj bo iz tega, kaj bo prinesla ta vojna in kdaj bo našla konec. Pripravlja se, kakor bi

morala trajati brez konca. No, mi smo dobro zavarovani. Pri nas je zdaj bolj mirno. Pazimo pa eden na drugega dan in noč. Kakor pastirski pazijo s šibo v roki, da živina ne gre čez mejo in ograjo, tako tudi mi pazimo z orožjem v roki, da sovražnik ne pride čez čuveno (žično) ograjo. Skončam svoje pisanje in prosim odgovora in novic iz vašega kraja. Iz celega srca vas še pozdravljam in vse prijatelje. Z Bogom in Marijo Vaš zvesti

Friderik P.

*

Vojna pošta 140, 5./12. 1915.

Častiti gospod župnik! Prav lepa hvala za karto. Me je zelo veselilo, da se še kaj spominjate na mene. Meni gre zdaj prav dobro. Zdrav sem kot riba, hvala Bogu. Če bomo kaj bližje prišli, se vidimo. Zda sem pa daleč v sovražni deželi. Prav lepo pozdravljam vas in vse pevce,

Najsrčnejše pozdrave

vam udani

Viktor M.

*

Srbsko bojišče, 17./2. 1916.

Častiti gospod! Vašo dopisnico sem zdrav in vesel prejel. Želim, da bi tudi vi moje pisanje tako prejeli. Rad bi videl domovino ali ne bomo se še videli. Saj bi bilo to moje veselje, ko bi mogel še v domačo cerkev in v božjo čast še zapeti. In če mi Bog da srečo, da se še povrnem zdrav domov, bom pel v cerkvi kakor prej. Zda lepo pozdravljam Vas kakor vse farmane.

Vaš Filip E.

*

Laška fronta, 12./2. 1916.

Častiti gospod župnik! Lepo srčno vas pozdravljam čez vojno polje in želim vam, da teh par vrstic pri najboljšem zdravju preberete. Ravno danes smo pokazali polentarju, kaj smo mi koroški Slovenci. Z Bogom Vaš

France O.

Dovolim se podpisati iz dobrolske fare in pozdraviti.

Simon Sekel.

Opomba: 12. februarja so

pregnali Lahe z Rombona.

*

30./1. 1916.

Velečastiti! Vašo kartico z veseljem prejel. Novice od doma me zelo zanimajo. Ti ki so bili zdaj vpoklicani, le naj nam pridejo pomagat, mi že tako dolgo „švicamo“.

Kompanije so prišle iz fronte. Morajo se menjati, da se moštvo očedi uši. Tukaj se nam dobro godi. Dobil sem postelj, da prav dobro spim. Eno noč sem ležal pri prašičih, pa je smrdele, da nisem mogel spati. Danes je nedelja. Bil sem pri maši in popoldan pri blagoslovu. Odkar sem proč iz B., nisem bil več. Lepo slovensko opravljajo. Sem hvala Bogu zdrav. Voziti mi ni treba več. Enega konja krmim, pa v magacinu pomagam krmo za konje razdeliti. Vi upate, da bo skoro mir, pa težko. Upam, da dobim dopust vsaj v vigredi za setev. Z vojaškim pozdravom, ves vaš Tomaž K.

Vojakovo pismo ženi.

Urh Kersnik iz Kort, rekonvalescent, piše svoji ženi:

Draga mi žena!

V prvih vrsticah mojega pisanja te prisrčno pozdravim in želim, da bi te to moje pismo pri najboljšem zdravju našlo. Tudi jaz sem še nekoliko zadovoljen, posebno zato, ker sem bil v cerkvi, ali mislil sem na Marijin praznik ali Svečnico: kako je letos in kako je bilo lansko ali še predlansko leto? Marsikateri fant ali mladenič ali mož, ki stoji danes s puško v roki pred sovražnikom, je bil lansko leto doma in držal blagoslovljeno svečo, od katere so kapale voščene kaplje, ali kako vse drugače je letos; namesto kaplje od sveče se je utrnila solza od očesa marsikateremu, kateri se je zmisli na dom in svoje drage in na ljubljeno domovino. Koliko toplih misli na drage in na ljubljeno domovino roma čez visoke gore! Marsikateri ima še doma ohranjeno blagoslovljeno svečo, ki si jo je pripravil za poslednjo uro, ali marsikateri se je zmotil in moral je že položiti svoje življenje na oltar domovine, ne da bi mu bili svetili s svečo v roki draga mati ali ljubljena žena in otroci. Ali namesto teh so mu svetili Marija in angelci in marsikomu sveti ob zadnji uri ljubo solnce in marsikateremu sveti blede luna, in zvezde mu kažejo pot v nebesa in mu kažejo, kje je On, ki se je za nas rodil in tudi za nas umrl. Oj, da bi spremljala vsakega tista zvezda, katera je spremljala sv. Tri kralje in jim kazala tam v revni štalci ležečega našega Zveličarja, katerega so pričakovali toliko časa in tako željno. — Draga Mica! danes praznuješ svoj god. Pomisli, kako si ga tudi obhajala pred nekaj leti v sredi svojih domačih, ali kje so danes? Samo en brat je še doma, ali kje so drugi? Eden v ujetništvu, drugi pripravljen iti pred sovražnika,

mož se bo tudi podal v kratkem na bojno črto. In od vsakega si se težko poslovila in vsakega težko pričakuješ spet na svidenje in koliko drugih sorodnikov in prijateljev stoji na bojišču za domovino!

Želim in voščim ti k tvojemu godu, da bi ti Bog ohranil dolgo življenje in zdravje in da bi z božjo pomočjo mogla premagati vse težave sedanjega časa.

Pazi, da boš mogla tudi podati svojo desnico tako pošteno ob svidenju, kadar se vrnejo tvoji domači, kolikor se jih vrne; da boš mogla stopiti pred vsakega, naj bo mož ali brat ali sorodnik ali prijatelj, tako poštena, kakor si stala ob slovesu! Res imaš težave in mnogo skrbi za sebe in otroke, ali verjemi, da jih ima vsak pošten in skrben človek mnogo.

Voščim in želim ti danes milost, vse potrpeti in pošteno živeti, ker za vse sedanje trpljenje in težave ti plačilo ne izostane. Želim ti, da bi tudi tebi svetila tista zvezda, katera je kazala pot k Jezusu sv. Trem kraljem; želim, da bi tudi tebi enkrat kazala pot v nebesa. — Prepričan sem, da ti danes pišem zadnje pismo k tvojemu godu iz daljnega kraja; lahko rečem, da danes leto bom stal tebi na strani kot zvest in pošten mož, ali pa bom že užival plačilo na drugem svetu, kakršnega si bom na tem svetu zaslužil; zato se priporočam vsak dan tvoji patroni Mariji, da bi me ne zapustila, posebno ob smrtni uri ne.

Tako tudi želim tebi: priporočaj sebe in otroke in mene in vse brate in prijatelje, da bi nas vse Ona nikdar ne zapustila, da bi bilo enkrat prav veselo svidenje še tukaj na tem svetu, posebno pa nad zvezdami, kjer bodo pokrite sedanje težave z največjim veseljem. Če nam Bog da na tem svetu še skupno življenje, bomo pa tudi zadovoljno prenašali vse trpljenje, kar nam ga naklada božja roka in kar ga nam še bo. Tako ti voščim in želim tvoj zvesti in udani do groba in ti kličem: Bog te živi in ohrani še mnogo let! in ti pošiljam mnogo toplih pozdravov čez visoke gore in čez ravno polje in ti podam svojo desnico, znamenje zvestobe do zadnjega zdihljega življenja. Mogoče ti pišem k tvojemu godu prav zadnje pismo ali želim, da bi ne bil pozabljen od tebe, kar sem tudi jaz tebi obljubil zvesto pri sv. Križu in še tudi pozneje in držal sem to in tudi bom. Tako ti rečem:

Z Bogom, moja draga in otroci!

Oj, z Bogom ti planinski svet,

saj Bog vé, kdaj se vid'no spet!

Prisrčne pozdrave na Tončka in Micko (otroka).

izberne se je obneslo za vojake v vojski in sploh za vsakega kot najboljšo

bol oblažajoče mazanje

pri prehlajenju, reumatizmu, gihtu, lažnem, pralu, vnetju in bolečin v hrčtu

Dr. Richter-ja

Sidro-Liniment. angl. liniment

Nadomestilo **Sidro-Pain-Expeller.**

Sehkonica brez — 60, 100, 200 —

Dobiva se v lekarnah ali direktno v Dr. Richter-ja lekarni „Pri slatnem lovu“, Praga, I., Elizabeta cesta 4.

Dnevno raspokiljanje.

Dnevne vesti.

Cerkvene vesti. Na župnijo Šteben pri Globasnici je bil investiran vlč. g. Anton Kaplan, župnik v Medgorjah. Župnijo Medgorje oskrbuje vlč. g. Ivan Kogelnik, župnik na Radišah. Premeščeni so vlč. gg. Viljem Brožek, provizor v Gorjah, kot kaplan v Tinje, o. Kalikst Vaupotič iz reda oo. kapuc., provizor v Možici, kot tak v Gorje, Jožef Feinig, provizor v Gorenčah, kot tak v Melviče, in Jakob Kalan, provizor na Ojstrici, kot tak v Gorenče. — Župniški izpiti bodo 9., 10. in 11. majnika. Prijave za izpit v pomladnem terminu se končajo 30. aprila. Gg. kandidatje se opozarjajo na ordinariatske predpise v cerkvenem listu iz l. 1912, str. 25. — Iz lavantinske škofije: Dne 22. svečana je na Dobrni po dolgotrajni, mučni bolezni v Gospodu zaspal vlč. g. župnik v p. Janko Munda. Župnikoval je celih 10 let pri Sv. Joštu na Kozjaku. Dne 1. marca je bil v Ljutomeru inštaliran vlč. g. župnik Josip Ozmeč, deželni poslanec. — Gg. dušne pastirje opozarjamo, da sta kot duhovna pomočnika na razpolago č. gg. p. Bukovič Anton in p. Šanc Franc, jezuita v Št. Andražu, do meseca julija. Prošnje na predstojništvo.

Sodalitas ss. C. J. imo mesečni sestanek v četrtek, dne 9. marca ob 2. uri popoldne.

Odlikovanje. Polkovnik pešpolka št. 17 Hugon Ventour pl. Thurnau je odlikovan z viteškim križcem Leopoldovega reda z vojno dekoracijo.

Vojno zavarovanje. Pri deželnem uradu c. kr. avstrijskega zaklada vojaških vdov in sirot (prej pomožni zaklad skupne oborožene sile za vdove in sirote) je bilo dosedaj vloženih 7303 ponudb za sklenitev vojnega zavarovanja za zavarovalno vsoto 7.835.870 K. Nihče, kdor ima kakega svojca na bojišču, naj ne opusti takega zavarovanja. Ne zamudite obnoviti vojnega zavarovanja, četudi obstoječe zavarovanje še ni poteklo, sicer bi se to ne moglo več zgoditi, če zavarovanec medtem zboli ali je ranjen ali se pogreša. Če pa bi zavarovanec pred potekom prvega zavarovanja umrl, potem pa itak dobite obe zavarovalni vsoti.

Družabnico je iskala. V nekem časopisu na Pruskem je bil sledeč inserat: „Postrežbe potrebna dama išče družabnico, ki zna biti ročna. Mora biti domačega vedenja, ljubezniva, vajena zgodaj vstajati, lepa in dobra postrežnica. Abstinencija ima prednost. Plače nobene, pa prosto hrano in zelo lepo stanovanje.“ Nekaj dni pozneje je dobila inserentinja po nekem dečku, ki se je zelo hitro odstranil, cajnico (kopič) z velikim napisom: „Ne premetavati!“ Ko je cajnico odprla, je našla v njej prižasto mačko. Na repu je imela pritrjen napis: „Milostiva gospa! Z ozirom na Vaš inserat me zelo veseli, da Vam morem preskrbeti družabnico, ki ustreza vsem Vašim zahtevam: je zelo domača, zgodaj vstaja, je zelo ljubezniva in zelo lepa. Ker je že mati več družin, je kot strežnica zelo izkušena in je tudi stroga abstinencija. Plače ne zahteva in ne zahteva ničesar drugega, kakor da se ž njo lepo ravna in se ji da prijetno stanovanje.“

Legitimacija za razprodajo izdelkov vojne oskrbe. Vojnopomožni urad si prizadeva, da na podlagi ministrske odredbe z dne 20. jan. 1916, drž. zak. št. 19, uredi zbirke v prid vojni oskrbi in občinstvo primerno ščiti. Zato je odredil, da morajo imeti vse osebe, ki razprodajajo izdelke vojne oskrbe ali knjige in podobne, od posameznih tvrdk v prid oficijelne vojne oskrbe opravljene na trg, legitimacije, ki obstoje iz temnozelenih knjižic, opremljene na zunanji strani s monogramom vojne oskrbe, cesarskim orlom in rdečim križem na prsih, kakor jih izdaja edinole vojnopomožni urad; knjižica vsebuje ime, naslov in sliko imejitelja in seznam reči, katere sme dotični razprodajati obenem z navedbo cen, oziroma opozoritvijo na oficijelne cenike, ki jih mora imeti. Seveda te legitimacije ne odvezujejo agentov, da ne bi prej morali dobiti v smislu obrtnega reda, oziroma tiskovnega zakona, potrebno dovoljenje in se držati drugih za nabiranje naročil in podpisov veljavnih zakonitih določb. Občinstvo se opozarja, da naročuje izdelke vojne oskrbe edinole pri osebah, ki imajo predpisane legitimacije, in da osebe, ki nimajo takih legitimacij, zavrača ali jih naznani.

Svarilo. Oblast svari prebivalstvo pred nakupom trpentinovega olja pod imenom „Benzolin“, ki ga je vsled razširjene reklame prodajala tvrdka Elfer na Dunaju. Blago je skoraj brez vsake vrednosti. Imejitelja trgovine sta bila aretirana. Oškodovani lahko prijavijo svojo škodo policijskemu ravnatelstvu na Dunaju ali politični okrajni oblasti svojega bivališča.

Promet po poštnih nakaznicah. Od 28. svečana naprej se pri denarnih pošiljstvih v Nemčijo zaračuni 100 mark s 147 K 6 v, in pri denarnih pošiljstvih v Švico 100 frankov s 154 K.

Novi generalni polkovniki (generalobersti). Cesar je imenoval za generalne polkovnike nadvojvodo Jožefa Ferdinanda, generala pehote grofa Becka, generala konjenice grofa Paara, generala pehote barona Bolfrasa, feldcajmajstra barona Kroatina in generala pehote pl. Kövessa.

Češki Sokol v Berlinu razpuščen. Vsled zapovedi vrhovnega vojnega vodstva je razpuščeno češko sokolsko društvo v Berlinu.

Iz ruskega ujetništva. Iz Skobeleva ali Novoga Margelana je dobil naš urednik dopisnico: „Dragi mi! Še živim in sem hvala Bogu tudi zdrav. Veliko mislim na Te in druge znance, sploh na drago domovino, in z velikim hrepenenjem pričakujem dneva svidenja. Dal Bog, da bi bilo veselo! Kako se imaš Ti? Prisrčno pozdravlja Tebe in vse znance dr. Rok Jesenko, vojni plen 10 rota št. 4701, Skobelev, Sr. Azija.“

O vojnoujetniških delavcih. Pri c. kr. deželni vladi v Celovcu se v kratkem ustanovi poizvedovalnica za deželno delavstvo in se je vbodoče potom politične oblasti prve instance tja obračati, če hoče kdo dobiti ali vrniti vojne ujetnike. V novih določbah za vojnoujetniške delavce je pomembna določba, da mora delodajalec vojne ujetnike iz lastnega oskrbovati in torej odpade dosedanja povrnitev ene krone na dan za vsakega vojnega ujetnika. Natančne določbe se bodo v najkrajšem času dobile natisnjene pri političnih oblastih 1. instance.

Fellerjev dobrodejni, bolečine tolažeči
rastlinski esenčni fluid z zn.

„ELSA-FLUID“ za raztopilno izplaknitev grla.

12 steklenic franko 6 kron. Lekarnar
E. V. Feller, Stubica, Elsatrg št. 67 (Hrvaško).
Čez 100.000 zahvalnih pisem.

Osamljenci na bojišču. Gospodična Mila Radaković v Gradcu, Naglergasse 14, nas prosi, da priobčimo nastopno: „Že dalje mi je pri srcu skrb za osamljence, nahajajoče se na bojišču, t. j. za junake, kateri nimajo nikogar, s kojim bi gojili stik z ožjo domovino, koji bi jih bodril in razveselil z domovinskim pozdravom in prijetnim darom. Pri tem človekoljubnem prizadevanju so me doslej blage volje podpirali razni dobrotniki; hvala jim iskrena! In takih zapuščenih borilcev je mnogo več, kot se v obče misli. Mnogim izmed njih so stariši že dolgo pod zemljo, raznim so svojci med vojno umrli, in ako so živi — marsikatera mamica ne zna ali ne more pisati. Pa tudi razne težkoče marsikoga ovirajo, da bi si pri pošiljlatvi ne znal pomagati, vsled česar poneha takim bojujočim se rojakom vsak stik s svojci in ožjo domovino. Četudi se čestokrat javlja tovarištvo v mejsebojni ljubezni in blagodušnosti, koja vzbuja čut enakosti in deli tudi poslednje s tovariši, vendar ne more popolnoma udušiti bolesti in bridkega čuta v onih, katerim ni dano, da bi bili deležni pozdrava in spomina iz ožje domovine. Niso deležni ojačujoče tolažbe: doma se spominjajo name, priznavajo in so hvaležni za napore in bolesti, požrtvovalnost in vztrajnost v očigled smrti in nevarnosti; doma čutijo srca za vsakega posameznika. To pa bi ne smelo biti! Mnoga, premnoga srca so polna hvaležnosti in priznanja napram hrabrim, zvestim borilcem, in nemalo jih je, kateri bi radi osebno žrtvovali v ta plemeniti namen, samo da bi vedeli kako. V to svrhu nabiram s posredovanjem sorodnih in znanih gg. častnikov in oseb, kojim so razmere na bojnem polju znane, imena osamljenih vojakov, ta imena pa javljam dobrosrčnim darovateljem, kateri se zavežejo, njim neznanemu — osamljencu — pošiljati redno mala darila; dobro, vspešno besedo, par smotk, nekaj čokolade, časopise, čtivo ali razne malenkosti. Marsikateri teh človekoljubov, kateri je v zahvalo za vpošiljatev prejel od prejemnika osamljenca dopisnico, mi je zatrjeval, da bi je ne dal iz rok za nobeno ceno, tudi ne za zlato. Iz lastne izkušnje vem, kako priznanje in zahvala junakov na bojnem polju, njihovi izrazi zavestne zmage človeka v bridkih trenutkih vzpodbude in ojačijo ter vez na domačo grudo navezanih s požrtvovalnimi, hrabrimi vojniki utrdi. Sodim, da se s takim delovanjem pospešuje in vzbuja gorak vir sočutja in blagodušnosti med ljudmi, ki so sicer tuji in se celo nikdar videli niso. Trajen, dobrodejen blagoslov med tako delujočimi sohranjenimi ne more izostati. Pred nedavnim sem prejela mnogo imen osamljencev z zatrdilom, kako vzpodbujajoče vpliva in je potrebno iz ožje domovine dohajajoče sohranjanje, katero znači svetli žarek v temnih, britkih trenutkih, katero podvoji bojno moč junakov in jih utrjuje v zavesti, da so deležni znaka priznanja in hvaležnosti onih, katere s svojo velikodušnostjo povzdigujejo pogum in zavest vojakov. Ljudi dobrega, plemenitega srca, katerim razmere dopuščajo, da se udeležijo tega človekoljubnega dejanja, katero vsebuje po sebi najobilnejši blagoslov, prosim vljudno, da me pri tem podpirajo. Naslovi osamljencev v vojni se ustno ali pismeno poizvedo pri meni. Vem, da majhna žrtev časa, denarja in mislimo veselja povzroči, vem pa tudi, da lastno sodelovanje mnogo vpliva na ublaženje sedanje grozne svetovne vojne.

Rdeči križ. Poizvedovanje za ujetnike na Ruskem in Laškem. Osrednja skupna posredovalnica za ujetnike (Zentralnachweisebureau für Kriegsgefangene Abt. C) na Dunaju, I., Fischhof Nr. 3, naznanja, da posreduje glede ujetnikov na Ruskem in Laškem potom ruskega oziroma laškega Rdečega križa le v sledečih slučajih: 1. Če je natančno znan kraj, v

katerem se nahaja ujetnik in so pretekli pri ujetnikih na Ruskem že 6, oziroma na Laškem že 3 meseci, odkar je došlo o ujetniku kako poročilo. Le pri težkoraženih ali bolnih ujetnikih posreduje lahko poprej. 2. Isto in ista doba velja tudi o onih ujetnikih na Ruskem oziroma na Laškem, o katerih je iz zaznamkov ujetnikov razvidno, da so v ujetništvu, a sami še niso dali nikakršnega obvestila. 3. Glede onih ujetnikov na Ruskem in Laškem, o katerih se zamore po vesteh njih tovarišev ali kakega drugega zanesljivega poročila ali zaznamka na vrnjeni poštni pošiljlatvi upravičeno domnevati, da je ujetnik umrl in se potrebuje smrtonovni list. 4. Če je treba, da podpiše ali izda ujetnik komu kako civilnopravno listino, izjavo. 5. V slučajih pod točko 3. in 4. ne velja šest- ali trimesečni narok, temveč se posreduje takoj. 6. Pri ujetnikih na Ruskem če kraj, kjer se nahaja, sploh ni natančno znan, ali če je znano iz transportnih listin, obvestil ali samo iz kakega prehodnega popotnega kraja le to, da je dotičnik v ujetništvu, je vsako posredovanje izključeno.

Šmarjeta nad Pliberkom. Lepo in veselo je bilo včasih na naših gorah; solncu smo bliže in zato se je nam tudi oko svetilo jasneje, se je glasila pesem krepkeje nego onim po dolinah. A kje je danes jasno oko, kje danes vesela pesem? Tudi Šmarjeta plače in toži za svojimi sinovi. 22. dec. 1914 je padel Blaž Kos, hlapec pri Štefanovi hiši. Močno žaluje Kolenikova družina za svojim Francem, ki je bil šele 20 let star. Rajni je bil zvest in vzgleden član priberškega izobraž. društva. Tudi Muhoborov Toni in Pogačev Franc sta prelila svojo mlado kri za domovino. Iz Lokavice jih je padlo: Sestričnik Lovrenc in grofovski pastir Arnold Jožef in oba Gradišnikova brata Lojze in Luka. Iz Dolgebrde Skitek Matej in Halej Juri. Bog daj vsem tem junakom večno plačilo, njih ostalim domačim pa nebeško tolažbo!

Kotlje. (Žrtev vojske.) Svoje življenje za dom in za cesarja je daroval korporal Anton Božank pd. Krošelj. Bil je že od početka vojske na bojišču in že enkrat ranjen v Galiciji, pa je zopet okrevaj; zdaj pa je naredila konec njegovemu življenju sovražna krogla nezvestega Italijana. Zapušča ženo in štiri male otroke. Stotnik, poveljnik njegove kompanije, je sam nesrečni ženi poslal lepo pismo, v katerem opisuje junaško smrt njenega moža in tudi piše, kako priljubljen je bil rajni pri celi kompaniji in kako bolest občutijo vsi radi njegove prenegle smrti. Pismo konča: „Sprejmite ob koncu moje in cele kompanije najiskrenejše pomilovanje. Anton Božank nam ostane nepozabljiv! On počiva v blagoslovljeni zemlji na vojaškem pokopališču v Spodnjem Logu na Primorskem, kjer smo mu napravili lep, z venci in cveticami ovenčan grob. Bil je vedno junak, upajmo, da je tudi našel milega sodnika.“ — (Hudo ranjen) je bil na italijanskem bojišču vrli kmetski fant Jožef Matija iz ugledne Zdovčeve rodbine. Dobil je eno kroglo v nogo, druga pa mu je šla skozi pljuča. Dobri Bog, usliši milo prošnjo starišev in reši mu življenje! — (Napredek.) Da Kotuljci pokažejo, da niso zadnji in znajo izrabiti čas vojske, ko so cene delavske moči (ruski ujetniki) na razpolago, zato so se lotili ceste. Preložili so del ceste v Guštanj in odpravili neprijetni klanec. Bo pa živina zdaj manj trpela, ko bo lažje izpeljala, in tudi voznikom ne bo treba se toliko jeziti in kleti. Ne trdim, da imajo vsi vozniki nelepo navado, da živino grdo preklinjajo, pa čul sem enkrat na lastno uho, kako je nek star voznik učil mlajšega, kateremu je voz običaj sredi klanca in mu ga konji niso mogli spraviti naprej: „Le krepko zakolni, boš pa videl, da pojde.“ Želimo le še, da bi tudi Guštanjci odpravili sitni klanec na svoji strani; saj bi se dala cesta iz Guštanja prav lepo izpeljati.

Žitni monopol.

Dunajski listi kar resno naprej razmotrivajo predlog, ki smo o njem že poročali: naj se uvede žitni monopol, da se v bodoče bolje poskrbi za kruh, ki naj ne bo predrag. Dunajska modrost priporoča: „Če se kako polje par let ne obdela več, naj postane državna last. Tako naj se zabrani pogozdovanje od strani veleposestnikov, katero je uničilo toliko kmetij.“ To bi ne bilo ravno slabo. Naj preidejo taka zemljišča v last države ali občin. Potem pa pridejo zanimivosti: „Okrajna glavarstva ali posebni uradniki naj vodijo poljedelstvo. Ta urad naj naročuje, kedaj se prične žetev enega pridelka, določi dan, ko se mora skrajno pričeti z delom. Okrajno glavarstvo nadzoruje in pospešuje mlačev ter skrbi za potrebne pripomočke, okrajno glavarstvo ukazuje, kedaj mora biti mlačev končana, ter ukazuje, kam se mora blago zvoziti. Kjer jih še ni, naj se zidajo državna skladišča. Ceno določuje država za vsak

okraj, ceno za posamezne kraje pa določuje posebna komisija, obstoječa iz posestnikov in uradnikov. Okrajna glavarstva naj poskrbe vse, kar je potrebno, da se pomnoži pridelovanje žita; za stroje in vse, kar je potrebno od dneva setve do dne, ko se žetev pripelje v skedenj. Država naj naroči porabo umetnih gnojil v gotovi meri, vrednost teh gnojil naj se od gospodarja pri žetvi vzame v blagu“ itd.

Mestni ljudje imajo pojme o kmetijstvu, da se Bog usmili! Torej: okrajni glavar ali novi gospodarski uradnik bo za celo okrajno glavarstvo vse poskrbel. Le nečesa pogrešamo: ali bo novi uradnik imel na razpolago tudi kaj lepega vremena, dežja in solnca, kadar ga bo treba? Zdaj, ko bo vojska minula, bo morebiti tudi težko dobiti in hraniti ljudi, ki se jih na kmetih potrebuje. Brez hlapcev in dekel pa niti najlepši stroji ne bojo delali. In tisto tudi ni povedano, bomo li v sili poslali gospode uradnike orat in kosit? Saj bi jih menda bili, saj pred vojsko, lahko nekaj po pisarnah pogrešali. Mar kmet dozda ni vedel, kedaj je treba iti žet, kedaj sejati, kedaj mlatiti? Ali je on kriv, če kruh ni dosti po ceni?

Poglavitna naša skrb mora biti, dvigniti produkcijo. Očividno zaostajamo v tem in moramo posnemati druge, ki na tistem polju pridelajo znatno več kakor mi. Statistika sicer pravi, da smo tudi mi nekoliko napredovali. Ali: 16 let že obstoji naša zadruga v Sinčivasi, in v teh letih lahko dokažemo trajno nazadovanje žitnega pridelavanja. Da smo nazadovali, mi potrjujejo tudi žitni trgovci v Celovcu. Za seboj imamo tudi celo vrsto neugodnih let. Preveč se je naglašalo v minulemu času, naj ljudje opuste pridelovanje žita, ki se ne splača, naj se oprimejo živinoreje. Opuščali so polja in plačevali nagrade tistim, ki so jih opuščali. Ko so kmeta vodili ta leta na naporno pot, ga zdaj hočejo sploh postaviti pod varuštvo. Vojska nam je prikazala nevarnost. Krenimo na drugo stran; dvignimo pridelovanje kruha, najpoprej in ob enem, ne pa enostransko, živinorejo. Kako pa se naj dvigne poljedelstvo? Prvi predpogoj je delavni človek. Delavnih ljudi potrebujemo, ki jih je naše polje imelo še pred 50 leti. Kdo se ne spominja starih in njihove pridnosti. Ljudje, ki prihajajo iz Amerike nazaj, nam pripovedujejo o silnem delu, ki se tam zahteva od delavca. Delo daje jelo. Kje so potem tisti zvesti in udani posli, ki so jih naši starši imeli pred 50 leti? Posli, ki so se zavedali, da so pomačini, pa so skrbeli za gospodarja kakor zase. Kmetijstvo nima dandanašnji ljudi. Da jih nimamo, so razni razlogi, izogibni in neizogibni. Cele armade so šle v Ameriko in pojdejo, dokler nimamo doma dobro plačanega dela. Druge armade so šle v mesta, v tovarne, k obrti, v uradniška mesta. Širila se je industrija, potrebovala je delavcev in šli so s trebuhom za kruhom. Tega ne bomo mogli braniti. A deloma je to gibanje neopravičeno, neumno in pogubno, in sicer v tem, da je vsa naša vzgoja na to naperjena, vzgajati gospodične, ne deklet, gospoda, ne kmeta, proletarijat za mesta, ne hlapcev za kmeta. Vedno in vedno moramo naglašati, kar ni več nikomur neznano, da šolstvo odtuja kmetijstvu najboljše moči, kar vse: kmečke sinove — in poslovske otroke še bolj. Šola naj življenje plemeniti, zato se mora prilagoditi poklicu. Jabolčni trnovec požlahtnim le z jabolčnim plemenitim očesom, hruško s hruško, trto s trto. V življenju pa si je nekdo izmislil, da mora biti podlaga vsem enaka, in da moremo na enako podlago požlahtnovati potem kar hočemo. Vse šolarje v enake splošne ljudske in meščanske šole, potem po šolskih letih pa učimo mlado gospodo delati! Saj vidimo sadove tega nesmiselnega početja! Ko se ne moremo obraniti misli, da je naše mizerije kriva naša ljudska šola, pa se vendar zopet povprašujemo: Kako pa? Saj ljudske šole tudi drugod niso preveč praktične, pa drugod so vendar le napredovali? Nato se mi zdi ta-le razlog utemeljen: Kultura je bila drugod višja kakor pri nas. Zlasti v Nemčiji, na Angleškem, Švedskem in drugod, koder je poljedelstvo vzorno napredovalo. Kmetijstvo je bilo tam že, predno nas je preplavila modrost naših ljudskih šol, lepo napredovalo, razmere so bile na kmetih boljše, plača boljša, hrana dobra, posli deloma oženjeni, in kmet je imel kapital, da je mogel ustreči zahtevam nove dobe. Ostal je na kmetiji in je tam dobro prospeval. Imelo je kmetijstvo tudi, zlasti v Nemčiji, v državnem zboru svojo močno agrarno stranko, imelo je svoj strokovni pouk v raznih časopisih, in to je kmečke sinove držalo doma. Pri nas pa mladina doma ne bere sploh nič, ali le zelo malo resnih knjig, ki bi jo poučevale v praktičnih vprašanjih. Če hočemo napredovati v produkciji, moramo najprej poskrbeti, da nam najboljše ljudje ne pojdejo vsi z doma. Nekaj jih lahko gre, kolikor jih je treba, da bomo imeli kaj duhovnikov, domačih sodnikov, domačih

političnih uradnikov; naj gredo, da dobimo domačih trgovcev in obrtnikov. A imeli smo zdaj pred vojsko po izjavah naših izvednih državnikov 40% uradnikov preveč, cele armade izšolanih gospodov so čakale službe, ljudi v najboljših letih se je devalo v pokoj, le da dobe mlajši kruha, srednje šole so se širile čez vso mero, ker se v njih ni zahtevalo več dosti od učenca in jih je lahko vsakdo izgotovil — polja pa so ostala prazna. (Za Slovence ne velja to. Slovenci še nismo imeli toliko uradništva, kolikor ga potrebujemo. Op. ur.) Ljudi za delo ni, pa se bo zdaj pomagalo z ukazi okrajnih glavarstev? In vendar se bo našlo tudi tukaj pravo zdravilo, brez kruha svet ne more biti. Marsikoga lahko pogrešimo, kmeta najmanj. Med drugimi sadovi je rodila ta vojska tudi to spoznanje. Treba je zdaj le, da kmečki stan sam ne gleda brezskrbno v bodočnost. Ne mislite, da bojo za vse poskrbe oblasti! Poskrbeti moramo sami, sodelovati sami, gubati se sami, zahtevati sami. Seve da zdaj še ni prišel trenutek, ko se bojo izvedle nove uredbe, še so naši možje vsi pred sovražnikom, ali kar nas je doma, se moramo za ta vprašanja zanimati in pripravljati vse, da se kmečkemu stanu po vojski ne naložijo le novi davki in naredbe, ki ga bojo tlačile, ne pa dvignile. Val. Podgorc.

Pri bolečinah vsled prehlajenja, ranitve itd. uporabimo naj Fellerjev bolečine tolažeči rastlinski esenčni fluid z zn. „Elsa-fluid“. Od mnogo zdravnikov priporočen. Stotisoč zahvalnih pisem. 12 steklenic pošlje franko za samo 6 kron lekarnar E. V. Feller, Stubica, Elsatrg št. 67 (Hrvaško). „Elsa-kroglice“ 6 škatljic 4 K 40 h. (eb)

Listnica uredništva.

G. U. A.: Takih člankov cenzura ne dovoljuje. Sicer hvala za sotrudištvo! — G. L.: Velja isto! Morda se priobči lahko v kaki drugi obliki. Drugo poročilo pa je pretirano in z objavo ne maramo žaliti raznih urednikov, ki jih pač pri označenih objavi uradnih seznamov izgub ne vodi morda takšno duševno razpoloženje, kakor menite. Tudi objave imen darovalcev imajo drug namen, kakor vi sodite. Temeljna misel je dobra in prava, dokazovanje pa napačno, ker krivično.

Voščene sveče, voščeni svitki, sveče iz voščene zmesi, kadilo, oglje za kadičnice, steni in olje za večno luč priporoča trgovina sveč Siebert, Celovec, Standerhaus. Petrolejske svetilnice, nadomestilo za večno luč, zelo priročne in prijetne, so zopet napredaj.

Hranilnica in posojilnica v Štebnu pri Beljaku

r. z. z. n. z.

ima svoj

letni občni zbor

v nedeljo, dne 5. marca 1916, po maši, pri Vavčarju v Štebnu.

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva in nadzorstva.
2. Odobrenje letnega računa za l. 1915.
3. Poročilo o reviziji.
4. Slučajnosti.

Naznanilo.

Z ozirom na sedanje stanje na denarnem trgu in obilico tekočega denarja smo prisiljeni pričeti s 1. marcem 1916 znižati obrestno mero na

3³/₄%

vsem vlagateljem, ki imajo pri „Hranilnici in posojilnici v Zabnicah“ naložen denar.

Ko se razmere na denarnem trgu spremenijo, bomo obrestno mero vlagateljem drage volje zvišali.

Hranilnica in posojilnica v Zabnicah

registrovana zadruga z neomejeno zavezo uraduje sedaj v Drevljah, p. Zilska Bistrica.

Vabilo.

Hranilnica in posojilnica v Glinjah

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

vabi na

27. redni občni zbor

ki ga priredi

dne 12. marca 1916, ob 3. uri popoldne, pri „Cinglu“ na Trati

s sledečim

dnevnim redom:

1. Poročilo o poslovanju.
2. Računsko poročilo.
3. Sklepanje glede čistega dobička.
4. Volitev odbora in računskih pregledovalcev.
5. Razno.

K obilni udeležbi vabi

načelstvo.

Paramenti!

Mašna oblačila v preprosti in tudi v bogati opremljeni, dobro blago in poceni.

Plašči za oekvenika in ministrante, ovratni plaščki in stole zelo ceno.

Šmizete v različnih oblikah od 1 K naprej. Komplet z ovratnim trakom od K 2— do K 2:80, kakršen je izdelek.

Bireti v vsakršni obsebnosti po K 3:80, K 4—, K 4:80.

Rožaste svetilke za večno luč za patentovani steni.

Prosimo, da poizkusite, in prepričani smo, da boste stalen odjemalec

oddelka za paramente, knjigarne in trgovine Jožefovega društva v Celovcu.

Vse blago iz prekuhanje, kisline proste in neobtežene svile z barvanimi nitmi.

Slovenski molitveniki, cerkvene muzikale, tudi Hladnikove.

100 litrov domače pijače!

osvežuje in gasi žejo, vsak si more z malimi stroški sam izdelovati. V zalogi so: Ananas, jabolka, grenadine, maline, muškatne hruške, pomaranče, dišeča perla, višnje. Ponesreči se nikdar. Te domače pijače se poleti zauživajo lahko ohlajene in pozimi tudi gorke, namesto ruma in žganja. Tvarina z natančnim predpisom stane K 5:50 franko po povzetju. Na 5 takih porcij dam eno porčijo zastoni. Za gospodarstva, tovarne, večje gospodinjstvo, delavnice itd. ne precenljive vrednosti, ker delavca poživlja in ga ne opoji in njegovi delavni moči ne škoduje.

Janez Grollich,

Engel-drogerija v Brnu št. 638, Moravsko.

Ali ste že pridobili „Miru“ — novega naročnika? —

Vabilo

na

občni zbor

katerega priredi

Hranilnica in posojilnica na Suhi

r. z. z. n. p.

dne 12. marca 1916, ob 3. uri pop., pri Luknarju v Žvabeku.

Spored:

1. Pozdrav predsednika.
2. Odobrenje letnega računa.
3. Razdelitev čistega dobička.
4. Volitev novega odbora.
5. Slučajnosti.
6. Poučen govor gosp. nadrevizorja.

K obilni udeležbi vabi

odbor.

Ako bi ob določeni uri občni zbor ne bil sklepčen, se vrši pol ure pozneje drugi občni zbor, ki sklepa brez ozira na število udeležencev.

Izvoz desk.

Wilhelm Liebstein, Plzno (Češko), kupuje za vojaško dobavo vse vrste desk in podbojev ter sprejema ponudbe od pošiljateljske postaje.

ZDRAVA KRI!

Kri je splošna redilna tekočina, iz katere dobiva telo svoje redilne snovi. Če kri nima dovolj redilnih snovi, organi oslabijo in tako nastaja cela vrsta bolezni in bolehnosti, ki nam grenijo življenje.

To hudo vrsto je treba prodreti

in to je le na enem mestu mogoče, namreč v izboljšanju in množenju krvi.

Po dolgoletnem učenju sem spisal knjigo, v kateri dokazujem, kako da se izboljšujejo kri in soki, kako se lahko bolje redimo, obvarujemo bolezni in jih odstranjujemo.

Čisto zastoni

pošljem vsakemu to dragoceno knjigo, ki piše ponjo! Tudi dam vsakemu priložnost, da se prepriča, kako je to mogoče, ne da bi za to izdal en vinar. Pišite takoj!

Ekspedicija operne lekarne, Budimpešta VI, oddelek 477.

Hranilno in posojilno društvo v Celovcu

Pavličeva
ulica
št. 7.

uraduje vsak dan, izvzemši nedelje in
praznike, od 10. do 12. ure dopoldne.

Varno naložen denar; najugodnejši kredit za posestnike.

Pavličeva
ulica
št. 7.